

(1991)

25 Φεβρουαρίου, 1991

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΥΤΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 4/90).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — "Πείρα" σε σχέση με ορισμένα καθήκοντα αποκτάται τόσο μέσα στη δημόσια υπηρεσία όσο και έξω από αυτή.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Η κατοχή πρόσθετων ακαδημαϊκών προσόντων πέραν των απαιτούμενων από το σχέδιο υπηρεσίας που δεν αποτελούν πλεονέκτημα, δεν συνιστούν έκδηλη υπεροχή αλλά συνεκτιμούνται με άλλα στοιχεία για την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου. 5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Ο Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμος του 1967 (Ν. 33/67), όπως τροποποιήθηκε από το Ν. 10/83 — Άρθρο 46 — Η αρχαιότητα προσώπων που κατέχουν την ίδια θέση υπολογίζεται από το χρόνο διορισμού ή προαγωγής τους στη θέση αυτή. 10

Με την προσφυγή επιδιώχθηκε η ακύρωση απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος, αντί του αιτητή, στη μόνιμη θέση Ανώτερου Εργατικού Λειτουργού, Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Τμήμα Εργαδίας. 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι: 20

(1) Από τα ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία συνάγεται ότι τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος εκτελούσαν καθήκοντα εργατικών λειτουργιών από το 1969. Είναι γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο μέρος για εξήμισυ περίπου χρόνια εκτελούσε καθή-

- 5 κοντα εκτός της Δημόσιας Υπηρεσίας. Όμως η "πείρα" σε σχέση με ορισμένα καθήκοντα αποκτάται τόσο μέσα στη Δημόσια Υπηρεσία όσο και έξω από αυτή. Και η ανάληψη καθηκόντων στη Σ.Ε.Κ. προϋποθέτει και ασχολία με εργατικά θέματα. Εξάλλου το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης δεν απαιτεί ούτε θεωρεί σαν πλεονέκτημα οποιαδήποτε πείρα σε συγκεκριμένο τομέα ή θέση. Επομένως, ο ισχυρισμός για μεγαλύτερη πείρα του αιτητή δεν στοιχειοθετείται. Η αξία των δύο υπαλλήλων είναι η ίδια με βάση τις εμπιστευτικές τους εκθέσεις.
- 10 (2) Το πανεπιστημιακό δίπλωμα που κατέχει ο αιτητής δεν είναι ούτε απαραίτητο ούτε επιπρόσθετο προσόν σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης και γι' αυτό, σύμφωνα με τη νομολογία, συνεκτιμάται με τα άλλα στοιχεία χωρίς να συνιστά έκδηλη υπεροχή, πράγμα που προκύπτει πως το έπραξε η Ε.Δ.Υ. Η σύσταση του διευθυντή υπέρ του ενδιαφερομένου μέρους, που συνάδει και με τα στοιχεία των φακέλων, έχει μεγάλη σημασία κατά τη νομολογία και κάμπτεται, εν προκειμένω, την πολύ μικρή αρχαιότητα του αιτητή, που υπάρχει στην περίπτωση μη υπολογισμού της απασχόλησης του ενδιαφερομένου μέρους στη Σ.Ε.Κ., αρχαιότητα που κρίνεται με βάση το άρθρο 46 του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου 1967, Ν. 33/67, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 5 του Ν. 10/83. Δεν μπορεί να λεχθεί ανεπιφύλακτα, όπως απαιτεί η νομολογία, ότι ο αιτητής υπερείχε του ενδιαφερομένου μέρους τόσο πολύ ώστε ο διορισμός του να είναι επιβεβλημένος. Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. ήταν εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις και πλήρως αιτιολογημένη. Η αιτιολογία συμπληρώνεται και από τα στοιχεία των φακέλων.
- 15
- 20
- 25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 30 *Μακρίδης ν. Δημοκρατίας (1983) 3 Α.Α.Δ. 622·*
Δημοκρατία ν. Χαρής (1985) 3 Α.Α.Δ. 106·
Δημοκρατία και Άλλοι ν. Στυλιανού και Άλλων (Α.Ε.1028, ημερ. 10.7.90)·
- 35 *Λουκαΐδης ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (1986) 3 Α.Α.Δ. 182·*
Τραπεζίδης ν. Δημοκρατίας (1986) 3 Α.Α.Δ. 1861·
Lewis ν. Δημοκρατίας (Α.Ε. 522, ημερ. 30.5.89).

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δη-

μόσιας Υπηρεσίας με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος προάχθηκε στη θέση Ανώτερου Εργατικού Λειτουργού αντί του αιτητή.

Α.Σ. Αγγελίδης, για τον αιτητή.

Α. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ων η αίτηση.

5

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Χατζητσαγγάρης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ: Αίτημα στην προσφυγή αυτή είναι η ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως Ε.Δ.Υ.), ημερομηνίας 14.9.89 με την οποία προάχθηκε ο Μωυσής Γεωργίου στη μόνιμη θέση Ανώτερου Εργατικού Λειτουργού, Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Τμήμα Εργασίας. (Αρχικά η προσφυγή στρεφόταν και εναντίον του Ανδρέα Κόκκινου, στο στάδιο όμως των γραπτών αγορεύσεων αποσύρθηκε).

10

15

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, με επιστολή του ημερομηνίας 14.2.89 προς την Ε.Δ.Υ. ζήτησε την πλήρωση, ανάμεσα σ' άλλες, δύο κενών μόνιμων θέσεων Ανώτερου Εργατικού Λειτουργού. Προς τον σκοπό αυτό συστάθηκε η αρμόδια Τμηματική Επιτροπή η οποία υπέβαλε την έκθεσή της στην Ε.Δ.Υ. και σύστησε κατ' αλφαβητική σειρά οκτώ υποψηφίους για τη θέση. Ανάμεσα στους συστηθέντες περιλαμβάνονταν τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος.

20

25

Η Ε.Δ.Υ. επιλήφθηκε του θέματος πλήρωσης των θέσεων στη συνεδρίασή της ημερομηνίας 14.9.89. Στη συνεδρία παρέστη και ο Διευθυντής του Τμήματος Εργασίας ο οποίος σύστησε για προαγωγή μεταξύ άλλων το ενδιαφερόμενο μέρος αλλά όχι τον αιτητή. Στη συνέχεια, η Ε.Δ.Υ. εξέτασε τα στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, έλαβε υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τις συστάσεις

30

35

του Διευθυντή και έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) ότι το ενδιαφερόμενο μέρος και ο υποψήφιος Ανδρέας Κόκκινος υπερείχαν των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προαγάγει στη θέση Ανώτερου Εργατικού Λειτουργού, από 1.10.89.

Οι νομικοί λόγοι για τους οποίους ζητείται η παρέμβαση και ο ακυρωτικός έλεγχος του Δικαστηρίου εξειδικεύονται στην αγόρευση του δικηγόρου του αιτητή τους οποίους αναλύω πιο κάτω.

Συγκεκριμένα, είναι εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή ότι ο τελευταίος είχε πολύ μεγαλύτερη πείρα από το ενδιαφερόμενο μέρος, παράγοντας που εμπίπτει στην αξία του. Από το 1968, όταν εντάχθηκε στην Δημόσια Υπηρεσία, ασχολείτο με καθήκοντα εργατικού λειτουργού ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος διορίστηκε μεν το 1978 ως εργατικός λειτουργός αλλά από 1.8.77 μέχρι 30.4.84 πρόσφερε τις υπηρεσίες του ως Γενικός Οργανωτικός στη Σ.Ε.Κ. με άδεια άνευ απολαβών από το Δημόσιο, δηλαδή για 7 χρόνια δεν είχε πραγματική υπηρεσία. Με άλλο ισχυρισμό του προβάλλει ότι ο αιτητής υπερεπεί καταφανώς σε προσόντα, εφόσον κατέχει το πανεπιστημιακό δίπλωμα LA SALLE και παρακάθησε σε σειρά επιμορφωτικών σεμιναρίων και κυβερνητικών εξετάσεων. Εξάλλου, συνεχίζει, ο αιτητής είναι αρχαιότερος εφόσον προάχθηκε στη θέση Εργατικού Λειτουργού 1ης Τάξης (δηλαδή στην αμέσως κατώτερη της επίδικης θέσης) στις 1.3.83 ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος βρισκόταν εκτός υπηρεσίας, και ως εκ τούτου δεν θα έπρεπε να ληφθούν υπόψη τα χρόνια που απουσίαζε για σκοπούς αρχαιότητας. Η επίδικη απόφαση προσβάλλεται και για τον πρόσθετο λόγο της έλλειψης αιτιολογίας.

Ο αιτητής όταν πρωτοδιορίστηκε την 1.5.68 κατείχε τη θέση Βοηθού Γραφέα. Στις 15.11.69 διορίστηκε στη θέση Εργατικού Λειτουργού, 3ης Τάξης, ενώ την 1.11.78 διορίστηκε στη θέση Εργατικού Λειτουργού, 2ης Τάξης. Την 1.3.83 προάχθηκε στη θέση Εργατικού Λειτουργού, 1ης

Τάξης.

Το ενδιαφερόμενο μέρος από 1.10.69 εκτελούσε σαν ημερομίσθιος υπάλληλος καθήκοντα Λειτουργού επί του Εργατικού Προσωπικού, και την 1.4.78 διορίστηκε από την Ε.Δ.Υ. στη θέση Λειτουργού επί του Εργατικού Προσωπικού (η θέση αυτή μετονομάστηκε σε Εργατικό Λειτουργό 1ης Τάξης). Από 1.8.77 μέχρι 30.4.84 του παραχωρήθηκε άδεια απουσίας άνευ απολαβών από το Υπουργικό Συμβούλιο για να εκπληρώσει καθήκοντα Γενικού Οργανωτικού Γραμματέα στη ΣΕΚ. Από 1.5.84 επανήλθε στα καθήκοντα της θέσης Εργατικού Λειτουργού 1ης Τάξης.

Από τα πιο πάνω στοιχεία συνάγεται ότι τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος εκτελούσαν καθήκοντα εργατικών λειτουργιών από το 1969. Είναι γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο μέρος για εξήμισυ περίπου χρόνια εκτελούσε καθήκοντα εκτός της Δημόσιας Υπηρεσίας. Όμως η "πείρα" σε σχέση με ορισμένα καθήκοντα αποκτάται τόσο μέσα στη δημόσια υπηρεσία όσο και έξω απ' αυτή και η ανάληψη καθηκόντων στη ΣΕΚ προϋποθέτει και ασχολία με εργατικά θέματα. Εξάλλου το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης δεν απαιτεί ούτε θεωρεί σαν πλεονέκτημα οποιαδήποτε πείρα σε συγκεκριμένο τομέα ή θέση. Επομένως ο ισχυρισμός για μεγαλύτερη πείρα του αιτητή δεν στοιχειοθετείται.

Η αξία, όπως προκύπτει από τις εμπιστευτικές εκθέσεις, τόσο του αιτητή όσο και του ενδιαφερόμενου μέρους, είναι η ίδια εφόσον τα τελευταία χρόνια αξιολογούνται και οι δύο ως "εξάιρετοι".

Ο αιτητής κατέχει πανεπιστημιακό δίπλωμα, το οποίο δεν είναι ούτε απαραίτητο ούτε επιπρόσθετο προσόν σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης. Όπως προκύπτει από τη νομολογία, η κατοχή ακαδημαϊκών προσόντων επιπρόσθετα από αυτά που απαιτούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας και τα οποία δεν αποτελούν πλεονέκτημα δεν αποτελούν έκδηλη υπεροχή αλλά συνεκτιμούνται με άλλα

στοιχεία για την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου. Όπως φαίνεται από το σχετικό πρακτικό η Ε.Δ.Υ. έλαβε υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων τα οποία συνεκτιμήθησαν με όλα τα άλλα στοιχεία. Κατά συνέπεια και αυτός ο ισχυρισμός δεν ευσταθεί.

Ο Διευθυντής, σύστησε το ενδιαφερόμενο μέρος για προαγωγή και όχι τον αιτητή. Όπως έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί, στη σύσταση αυτή προσδίδεται μεγάλη σημασία λόγω της στενής σχέσης του Προϊσταμένου του Τμήματος με τους υφισταμένους του. (Βλ. μεταξύ άλλων *Μακρίδης ν. Δημοκρατίας* (1983) 3 Α.Α.Δ. 622, *Δημοκρατία ν. Χαρής* (1985) 3 Α.Α.Δ. 106, *Δημοκρατία κ.α ν. Στυλιανού κ.α.* (Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 1028, 1029 και 1034, η απόφαση δόθηκε 10.7.90, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)). Μελέτη των σχετικών στοιχείων φανερώνει ότι οι εκτιμήσεις του Διευθυντή δε συγκρούονται με τα στοιχεία των φακέλων.

Η αρχαιότητα των δημοσίων υπαλλήλων διέπεται από τις πρόνοιες του Άρθρου 46 του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου 1967 (Ν. 33/67), όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 5 του Ν. 10/83. Βάσει του άρθρου αυτού η αρχαιότητα προσώπων που κατέχουν την ίδια θέση υπολογίζεται από το χρόνο διορισμού ή προαγωγής τους στη θέση αυτή. Ο αιτητής, στην υπό εκδίκαση υπόθεση διορίστηκε στη θέση Εργατικού Λειτουργού, 1ης Τάξης από 1.3.83 ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος από 1.4.78. Το ενδιαφερόμενο μέρος μέχρι 30.4.84 εκτελούσε καθήκοντα στην ΣΕΚ, και την 1.5.84 επανήλθε στη θέση. Η Ε.Δ.Υ. είχε ενώπιόν της όλα τα στοιχεία αναφορικά με την αρχαιότητα των υποψηφίων, και όπως φαίνεται από το σχετικό πρακτικό τα έλαβε υπόψη. Ακόμα και αν το Δικαστήριο αποδεχθεί ότι ο αιτητής είναι αρχαιότερος του ενδιαφερόμενου μέρους μη λαμβάνοντας υπόψη την υπηρεσία του δεύτερου στη ΣΕΚ, η αρχαιότητα είναι μόνο ένας χρόνος και ένας μήνας και αυτό από μόνο του δεν αποτελεί έκδηλη υπεροχή. (Βλ. *Λουκαΐδης ν. Ε.Δ.Υ.* (1986) 3 Α.Α.Δ. 182). Εν πάση περιπτώσει υπάρχει και η σύσταση του Διευθυντή. Παραπέμπω στην απόφαση του τότε Δικαστή και τώρα

Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Λοΐζου Τραπε-
λίδης ν. Δημοκρατίας (1986) 3 Α.Α.Δ. 1861 η οποία είναι
απόλυτα σχετική:

"In view of the above I consider that though the
applicant was undoubtedly senior to the interested party,
nonetheless this seniority of his cannot be of a decisive
factor in his favour because all other factors were not
more or less equal due to the existence of the
recommendations of the Head of Department in favour
of the interested party....."

5

10

Αναφορικά με τη σημασία της έκδηλης υπεροχής παρα-
πέμπω στην απόφαση της πλειοψηφίας της Ολομέλειας
του Ανωτάτου Δικαστηρίου την οποία εξέδωσε ο Δικασ-
τής κ. Πικής *Rolis Lewis ν. Δημοκρατίας*, (Αναθεωρητι-
κής Δικαιοδοσίας Έφεση Αρ. 522, η απόφαση δόθηκε
30.5.89, δε δημοσιεύτηκε ακόμα):

15

"Η υπεροχή τεκμηριώνεται ως έκδηλη όταν μετά από
συνεκτίμηση όλων των σχετικών στοιχείων και σύγκριση
μεταξύ του αιτητή και του ενδιαφερομένου, η υπεροχή του
αιτητή είναι αντικειμενικά αναντίλεκτη και αυταπόδεικτη
(self evident)." Το Δικαστήριο τούτο καταλήγει ότι δεν
μπορεί να λεχθεί ανεπιφύλακτα ότι ο αιτητής υπερείχε
του ενδιαφερόμενου μέρους τόσο πολύ ώστε ο διορισμός
του να ήταν επιβεβλημένος. Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. ήταν
εύλογα επιτρεπτή υπό τας περιστάσεις και πλήρως αιτιο-
λογημένη. Η αιτιολογία συμπληρώνεται και από τα στοι-
χεία των φακέλων.

20

25

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για
τα έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

30